

«Baltica 2003» — tur

● Amatnieku tirdziņš pie Līvānu novada domes ieskandina «Baltica 2003» Novadu dienu Preiļu rajonā.

● Mazās dziedātājas Anna Zeile, Ilze Nagle, Gunta Eriņa un Liņa Čingule no Līvānu novada folkloras kopas «Ceiruleits» pin vainadziņus.

Pagājušajā nedēļā visā Latvijā norisinājās Starptautiskā folkloras festivāla «Baltica 2003» pasākumi. Festivālam «Baltica» šis bija 16. gads, Latvijā tas norisinās jau sesto reizi. Festivāla rašanās saistīta ar latviešu brīvības cīņām 20. gadsimta nogalē, un pirmais festivāls 1988. gadā bija viens no dziesmotās revolūcijas stūrakmeniem. Festivāla «Baltica 2003» mērķis ir saglabāt, attīstīt un popularizēt plašākā sa biedrībā latviešu, līvu, latgaliešu un citu tautu un tautību tradicionālo kultūru. Šoreiz festivālā bija rekordliels dalībnieku skaits: 110 grupu no Latvijas, kā arī 16 viesu grupu no 12 valstīm.

● Turku pagasta «Ezeru» māju viesmīliegie saimnieki Terēzija un Roberts Rubeņi.

stāstīja, kā «Baltica 2003» pasākumos Rīgā kūlušas kērnē svies tu un cienājušas rīdziniekus, kā arī dziedājušas dižkoncertā Tu raidā. Sievas smejojoties atklāja, ka piedaloties daudzos pasākumos — atbrauc mājās, izmazgā baltās drēbes un brauc atkal uz koncertu. Folkloras kopā «Turki» kopā ir 24 dalībnieki, esot arī pieci stalti puiši, kuri «paceļ slavu mums vecenītēm», lielot puišus, stāstīja sievas. Dziedāt cenas lustīgas dziesmas — par sēšanu, plāšanu, aršanu, ecēšanu utt. Taču dziesmas ir visādas — gan godīgas, gan kreptīgākas, šerpākas, gadoties pat tā, ka paziņas sūta baznīcā pie grēksūdzes, lai izsūdz grēkus par nerātnu dziesmu dziedāšanu.

Kamēr joki un humora dzirkstis no «Turku» sievām sprēgāt sprēgā, turpat netālu vainadziņus pin mazās daībnieces no Līvānu novada folkloras kopas «Ceiruleits». Meitenes atzina, ka dzied par visu ko — par ganiem, sadzīves dziesmas, piedalās rotaļās, dejās. Arī trīs reizes nedēļā notiekošos mēģinājumus meitenes apmeklē ar prieku, jo ir iespēja piedalīties dažādos pasākumos. Senču tradīcijas «Ceiruleiša» meitenēm nav svešas un viņas zina arī seno instrumentu nosaukumus — kokles, vijoles, stabules, dūdas, cītaras, kā arī trejdeksnis, bungas utt. Tīkmēr «Ezeru» mājas jau ir

● Līvānu novada Turku pagasta folkloras kopa «Turki» starplaikā starp dziedāšanu un liepziedu lasīšanu.

● Līvānu novada folkloras kopa «Ceiruleits» iešupo ezera laipu un pieskandina tuvāko apkārti ar skanīgām tautas dziesmām.

tupieni. Kā vēlāk pastāstīja «Sasun» mākslinieciskais vadītājs, mācītājs Andraniks Manukjans, viņi dziedot tautas dziesmas par darbu, zemi, kāzām, pasauli u.c. Grupa dibināta 1988. gadā, tajā darbojas 30 dalībnieki, kur jaunākajam ir seši, bet vecākajam 40 gadi. Ansamblis ir uzstājies Vācijā, Itālijā, Horvātijā, Krievijā, Turcijā, Igaunijā un citur. A. Manukjans atzina, ka Latvijā viss esot skaisti, vien nedaudz neapmierina šī festivāla organizatoriskā puse. — Neviens īsti par mums šeit nete interesējas, nezinām pat kur gulēsim, Armēnijā tas būtu labāk no organizēts, bet tas izskaidrojams ar to, ka Latvijai vēl nav pietiekamas pieredzes šādu pasākumu organizēšanā. Armēnu ansambla vadītājs novēl latviešiem dzītot draudzīgāk un turpināt dziedāt un dejet tautas dziesmas un dejas.

Kad viesi ir sapulcējušies, visus uzrunā māju saimniece Terēzija Rubene un Līvānu novada domes izpilddirektora vietnieks Aivars Smelcers, kura runa ir emocionāla un humora pilna. Tieki skaitīts pantīš, kas satur visus iespējamos vārdus ar izskāpu -šana un ietver visas cilvēka dzīves norises: dzimšana, auklēšana, barošana, gulēšana, milēšana, strādāšana, aršana, ecēšana, plāšanu, kašana, brūvēšana utt. Runu Aivars Smelcers beidza ar vārdiem — nu tad jā-

beidz muldēšana un jādodas viesiena talku.

Tituli sadalīti

Pēc sparīgas siena plaušanas, folkloras kopām tiek piešķirti tituli un balvas. Par to, ka pirmie izvēlējās izkaptis, tiek sumināta folkloras kopa «Turki», pagasta simpātiju balva tiek viesiem no Armēnijas, visgludāk plāva folkloras kopa «Delve» no Limbažu rajona, visvecākā plāvēja bija no Rēzeknes rajona folkloras kopas «Ūzuleņi», arī vislabākie siena ārdītāji nāca no Makašāniem — Amatu vidusskolas deju kopas «Kūkleite», visnopietnākā uz siena plaušanu bija «Pērlis» no Gulbenes, savukārt visatraktīvāk sevi plāvā parādīja «Ceiruleits». Visiem vienojoties dziesmā un dejā, siena zārds tiek sakrauts pāris minūtēs. Dažādas jautras izdarības «Ezeru» mājas turpinājās līdz vakaram. Atvadoties māju saimniece Terēzija Rubene atzina — liekas, kaut kas palika dvēselītei, panācām vienotību, daba un svētki ienāca mājās. «Lai devējam, ne nēmējam tiek», viņa novēlēja.

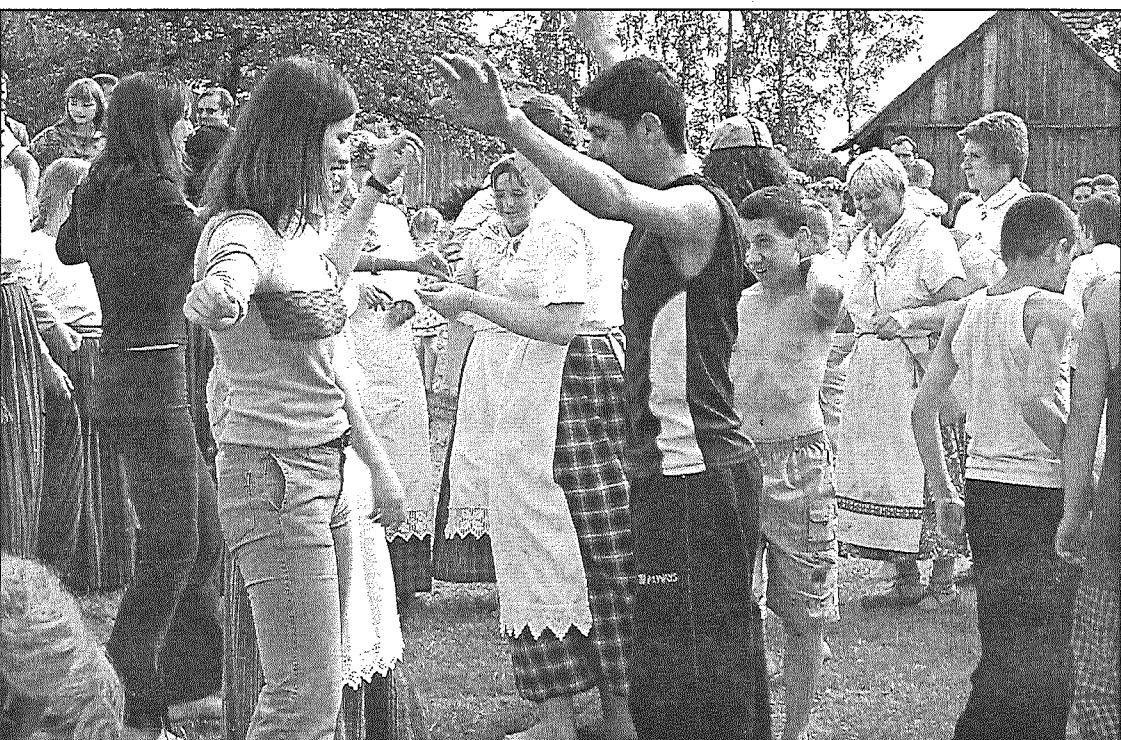
Večerinka pie Cirīša ezera

Aglonas pusē, kur pa dienu norisinājās svētku koncerts, va karā plāvā pie ezera tika rīkota

bij' labi talkā iet

● Stabulēm skanot un bungām rībot, sevi piesaka armēņu ansamblis «Sasun».

● Viesi no Armēnijas karstasinīgā dejā iesaista visus svētku dalībniekus, arī raksta autori (priekšplānā).

● Atraktīvās siena pļaušanas sacensības starp folkloras kopu dalībniekiem.

● Savu prasmi siena pļaušanā rāda 73 gadus vecā Latgales tautas dziesmu teicēja Anna Ivone no Rēzeknes rajona folkloras kopas «Uzuleņi».

● Uz celma blakus māju saimniecei Terēzijai Rubenei un Pensionāru padomes pārstāvēm, Livānu novada domes izpilddirektora vietnieks Aivars Smelcērs uzrunā «Baltica 2003» viesus no tālākām un tuvākām vietām.

● Jēkabpils rajona Atašenes folkloras kopas «Viraksne» vadītāja Valentīna Mičule senču tradīcijas nodod arī savam mazdēlam Kristam Mičulim un meitai Ritai Mičulei.

● Viesi no Lietuvas – ansamblis «Gastauta» — priecīgi par jauko uzņemšanu. Vadītāja Nida Lungiene – otrajā rindā otrā no kreisās.

● Rušonas jauniešu deju kopa uz sadancošanu aicina arī skatītājus, kas nemaz nebija stumdāmi un bīdāmi.

tā saucamā «večerinka». Vakara gaitā notika sadziedāšanās un dejās svētku dalībniekus iesaistīja **Rušonas jauniešu deju kopa**.

Aglonas pagasta kultūras nams vadītājā Ināra Ukina pastāstīja, ka pie viņiem viesojās piecas folkloras kopas – mājinieki – Aglonas folkloras kopa «Oluteņš», «Rikava» no Rēzeknes, «Viraksne» no Jēkabpils, «Vecsaule» no Bauskas rajona, kā arī viesi no Lietuvas – folkloras kopa «Gastauta», kuru

vada Nida Lungiene un Egidijus Kundrotas. Kā pastāstīja N. Lungiene, «Gastauta» ir ziedu nosaukums, ansamblis izpilda dziesmas, dejas, rotaļas, sutartines – vecas tautas dziesmas ar īpašiem simboliem. Daudziem ansambļa dalībniekiem folklorā ir dzīves mērķis. Ansambla vadītāja atzīna, ka Latvijā ir svētku sajūta, ir interesanti kontakttēties ar citām folkloras kopām un viesiem no eksotiskām vietām. Dziedāts tīcis arī

pa naktim, kas patiesībā bija domātas naktsmieram. Uz Lietuvu tikšot vesti vislabākie iespādi. N. Lungiene priečājās, ka tādos mazos ciemos kā Aglona, rodas īstā sajūta, kas vajadzīga folkloras izdarībām. – Rigā tas vairāk bija kā šablons, jo folklorā uz skatuves vairs nav īsta folklorā.

Arī folkloriste Valentīna Mičule, kas vada Jēkabpils rajona Atašenes folkloras kopu «Viraksne»,

un grāmatās «Ritava I» un «Ritava II» apkopojusi tautas dziesmas, dejas un rotaļas, kā arī senus izteicējus, ēdienu un tradīciju aprakstus, apstiprināja, ka folkloras uzdevums ir tautas dziesmas un dejas pasniegt tautai. No skatuves tā ir tikai vizuāla nodemonstrēšana, savukārt etnogrāfiskais dansis ir tik vienkārši būvēts, ka to var

iziet jebkurš. Folklora liek dzīvot līdzī dabas dvēselei, un tās būtība ir ne tikai dziedāt, bet arī dzīvot latviski. Dziesmās un dejās tiek izziets viess cilvēka dzīves un gadskārtu svētku cikls.

Festivāla norises noslēguma diena ar dziesmu un danču koncertu 13. jūlijā noslēdzās Rēzeknē, Festivāla parkā.

